

التعليم | education
فوقاً | above
الجميع | all

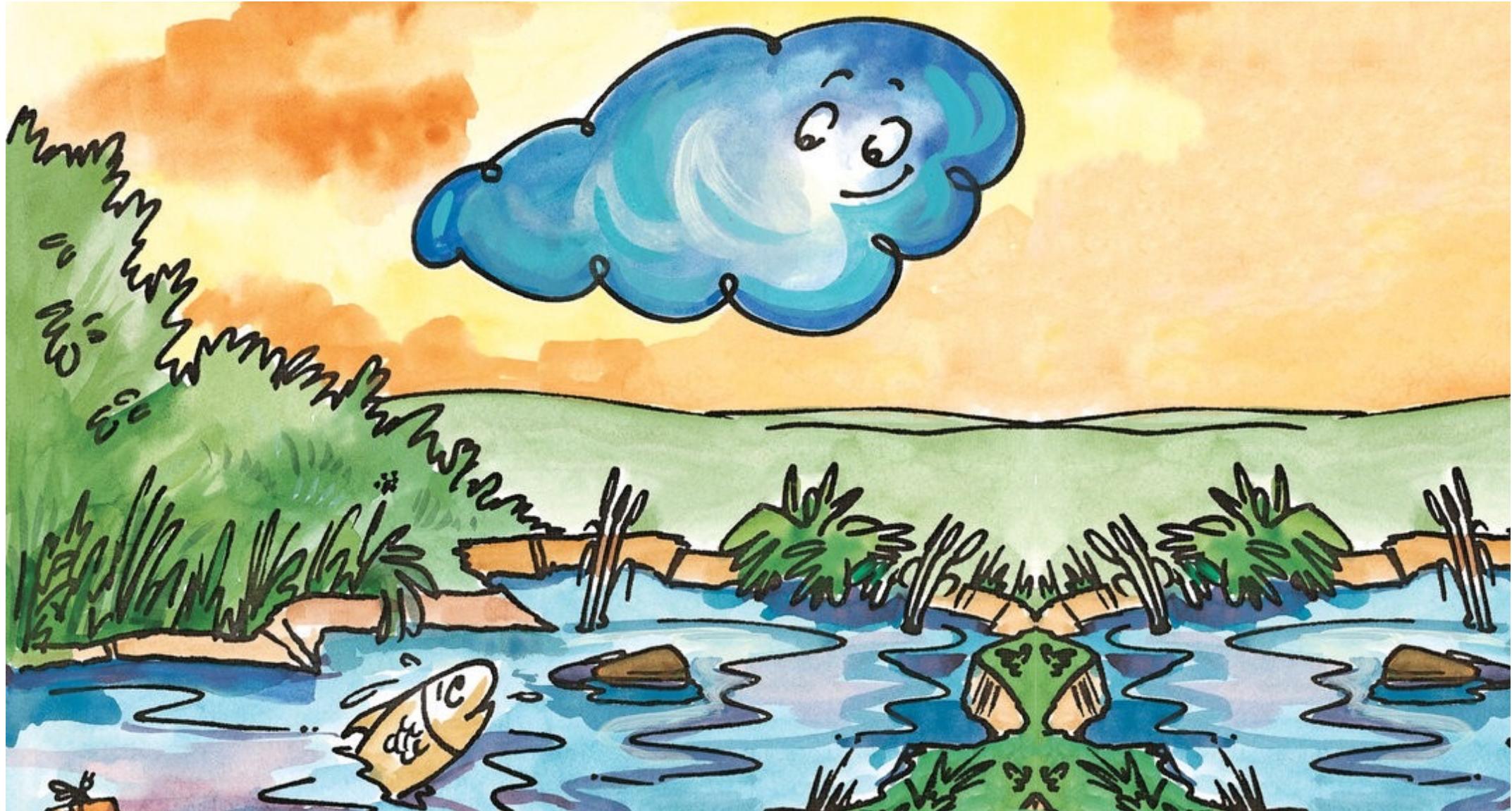
لیکوال: سنجیو جیسوال "سنچی" س
انخورگر: اجیت ناراین

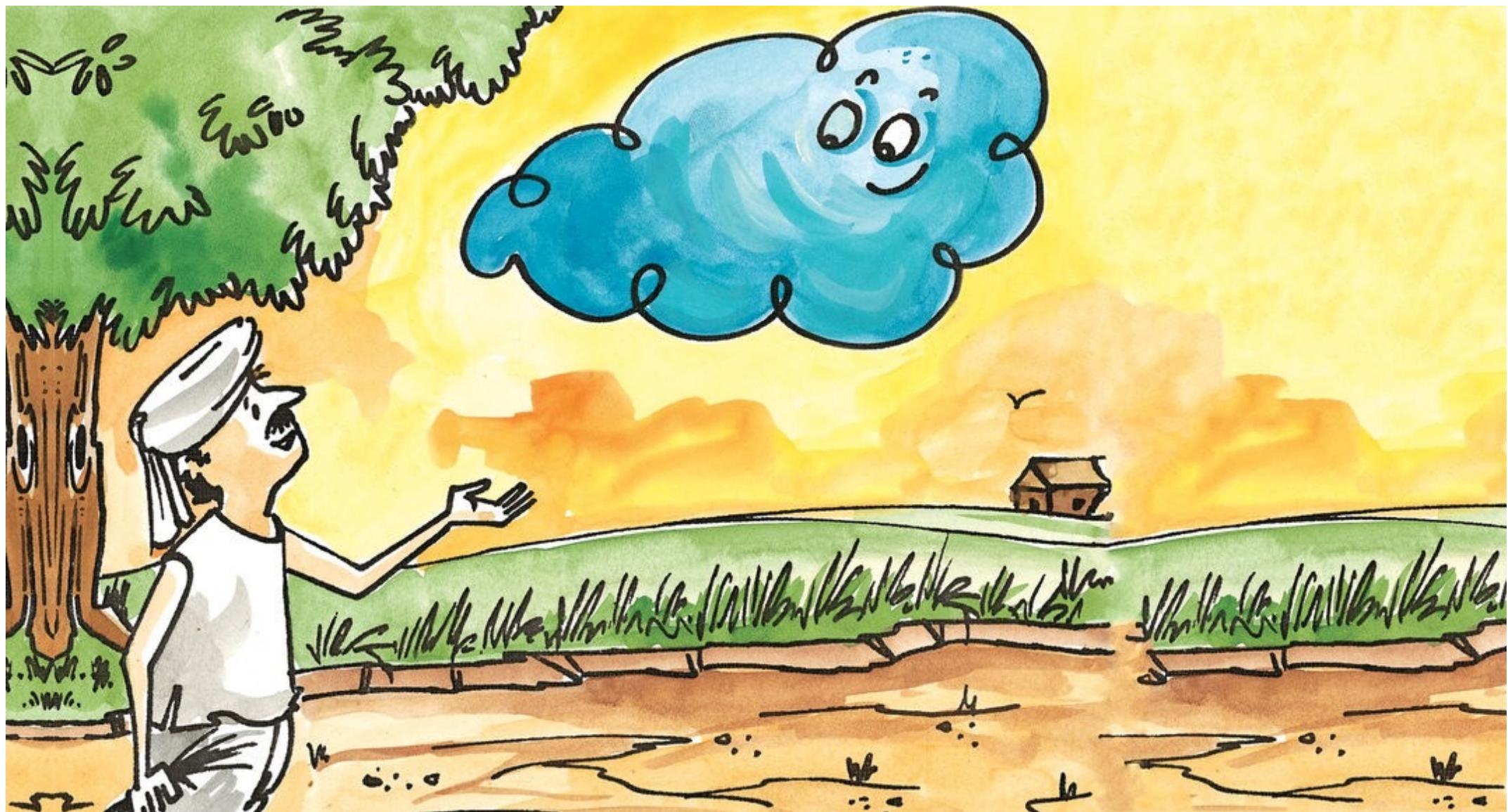
یوه وریخ په خوشحالی سره په اسمان کي اوږد، راوړد.

تاوس وویل، ”ولی باران نه وروی؟ زه به ستاد پاره نخا وکرم.“

کب وویل، ””مهریانی وکره باران ووروه. زه چپرو اوبو ته ارتیا لرم. ”س

بزگ رویل، ”مهریانی وکره باران وکره. زه به د بل فصل لپاره تخمونه وکرم.“

شمر وویل، ””که ته باران وکړي، زه به د کاغذ کښتی په او بويکي رواني کرم.“

وريخ په شبوبه شپيو باران ووراوه.

تاووس خپل بىكى وزرونە وغورول او ونخېد.

پندپک شو. کب خوشحاله شو.

بزگرد تخمونو په کرلو پیل وکر.

ٿم را ملگرو ڀي په لختي ڪي د خوبني وخت تپر کر.

و ریخ د هر چا زره خوشحاله کړ. و ریخ په خپله لار ولاره. ټولو ماشومانو ورته مخه بنه وویله.

لارښودونکي پوښتنی

1. آيا بaran مو خوبنېزې؟ ستاسو د خوبنې موسوم کوم دی؟
2. په قيصه کي د بaran د خوبنېني بيلابيل دليلونه کوم دی؟ کولاي شيئ د دېرو دليلونو په اړه فکر وکړئ؟
3. ولې بزرگ او کب دېرو او بو ته اړتیا لري؟
4. د څلورو کسانو نومونه واخلي چې بaran ته خوبن وه؟
5. کله چې وري، تاسو څه کار کوي؟